

Lovforslag nr. L 29. Fremsat den 2. oktober 1991 af arbejdsministeren (Kirkegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Efterløn)

§ 1.

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 632 af 2. september 1991 foretages følgende ændringer:

1. § 75 a affattes således:

»§ 75 a. Efterløn ydes efter ansøgning til ældre medlemmer, der forlader arbejdslivet eller fremtidig højst vil arbejde 950 timer årligt for fuldtidsforsikrede, 600 timer årligt for deltidsforsikrede, jf. § 75 c.

Stk. 2. Et medlem, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed kan dog først overgå til efterløn, når det personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt, jf. § 57, stk. 3.

Stk. 3. Efterløn kan tidligst ydes fra det tidspunkt, hvor arbejdsløsheds-kassen har modtaget medlemmets skriftlige ansøgning.«

2. § 75 b affattes således:

»§ 75 b. Ret til at overgå til efterløn har medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser,

- 1) som er fyldt 62 år, jf. dog stk. 4 og 5,
- 2) som har været medlem i sammenlagt 20 år, heraf mindst 5 år inden for de sidste 10 år inden overgangen til efterløn, jf. dog stk. 2,
- 3) som ved overgang til efterløn ville opfylde betingelserne for ret til dagpenge i tilfælde af ledighed, og
- 4) som har bopæl her i riget bortset fra Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Medlemmer, der er født før den 1. januar 1950, kan tillige opfylde kravet om medlemskab, jf. stk. 1, nr. 2, ved uafbrudt medlemskab fra 1. januar 1992 til overgangen til efterløn. Medlemsperioden skal dog mindst udgøre 10 år inden for de sidste 15 år.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan undtagelsesvis bestemme, at der ved afgørelsen af, om kravet om medlemskab efter stk. 2, 1. pkt. er opfyldt, kan ses bort fra afbrydelser i medlemskabet.

Stk. 4. Medlemmer, der er fyldt 58 år den 1. oktober 1991, kan overgå til efterløn, når de er fyldt 60 år.

Stk. 5. Et medlem, der er fyldt 55 år og har ret til et arbejdstilbud, kan, såfremt de øvrige betingelser i stk. 1-3 er opfyldt, indtil den 1. januar 1996 overgå til efterløn, når retten til dagpenge ophører, jf. § 55, stk. 1, eller § 72, stk. 1. Et medlem, som er fyldt 60 år, kan, såfremt de almindelige betingelser i stk. 1-3 er opfyldt, overgå til efterløn, når retten til dagpenge ophører, jf. § 55, stk. 1, eller § 72, stk. 1. Medlemmet skal indgive en skriftlig ansøgning om efterløn til sin arbejdsløsheds-kasse, inden dagpengeretten ophører.

Stk. 6. Medlemmer, der ønsker at overgå til efterløn som fuldtidsforsikrede, jf. § 75 d, stk. 2, fra delpension efter lov om delpension, skal anmode herom inden delpensionens bortfald. Nærmere regler om overgangen fastsættes af direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen.

Stk. 7. Retten til efterløn ophører ved ud-

gangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.

Stk. 8. Medlemmer, der modtager ydelser efter lov om social pension eller tilsvarende udenlandsk lovgivning, kan ikke samtidig modtage efterløn. Dog kan efterløn ydes til medlemmer, der

- 1) frasiger sig invaliditetssydelse eller
- 2) modtager invaliditetsydelse på grund af hørehandicap.

Stk. 9. Medlemmer, der er udtrådt af efterlønsordningen, kan ikke på ny overgå til efterløn. Dog kan et medlem, der udtræder af efterlønsordningen på grund af tilbagevenden til arbejdsmarkedet, én gang genindtræde i efterlønsordningen. Ved genindtrædelsen skal medlemmet opfylde betingelserne for ret til dagpenge i tilfælde af ledighed, dog bortset fra arbejdskravet efter § 55, stk. 1 og § 72, stk. 1, samt have bopæl her i riget bortset fra Færøerne og Grønland.

3. § 75 c affattes således:

»§ 75 c. Det er en betingelse for at bevare retten til efterløn, at medlemmet ikke har haft erhvervsarbejde, herunder ikke-indtægtsgivende arbejde, i de første 5 uger efter overgangen til efterløn. I tilfælde, hvor medlemmet bevarer tilknytningen til sin hidtidige arbejdsgiver, er det dog en betingelse, at den ugentlige arbejdstid i de første 5 uger efter overgangen til efterløn højst udgør 18 timer. Det er herudover en betingelse for at bevare retten til efterløn, at medlemmet pr. kalenderår ikke har haft erhvervsarbejde af større omfang end 950 timer for fuldtidsforsikrede, 600 timer for deltidsforsikrede medlemmer.

Stk. 2. Erhvervsarbejdet må ikke udføres som vedvarende selvstændig virksomhed eller som arbejde i en selvstændig virksomhed, der ejes eller drives af medlemmets ægtefælle eller samlever. Arbejde ud over 200 timer inden for et kalenderår medfører fradrag i efterlønnen.

Stk. 3. Perioder, i hvilke medlemmet modtager sygedagpenge efter dagpengeloven, medregnes som arbejdsperioder efter forholdet mellem det gennemsnitlige ugentlige timetal i den periode, der danner grundlaget for fastsættelse af sygedagpengene efter dagpengeloven, og en arbejdsuge med fuld sædvanlig arbejdstid. Perioder med løn under sygdom medregnes tilsvarende.

Stk. 4. Arbejde i efterlønsperioden medregnes ikke i arbejdsperioderne efter § 55 og § 72.

Stk. 5. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsnævnet regler om arbejde i efterlønsperioden, samt regler om at der ved særlige omstændigheder kan gives tilladelse til, at et medlem, der har overtrådt reglerne i stk. 1 eller regler udstedt i medfør heraf, kan forblive i efterlønsordningen.

Stk. 6. Til tilladelsen kan knyttes økonomiske vilkår.

4. § 75 d, stk. 3, 2. og 3. pkt. affattes således:

»Perioder, hvor medlemmet har været udtrådt af efterlønsordningen, jf. § 75 b, stk. 9, eller har modtaget delpension efter lov om delpension, ligestilles med perioder med efterløn. Arbejde i disse perioder forlænger ikke den i 1. pkt. nævnte periode.«

5. I § 75 d indsættes efter *stk. 3.* som nyt *stk.:*

»*Stk. 4.* Til et medlem, der ved overgangen til efterløn er fyldt 63 år, og som på overgangstidspunktet ville være berettiget til dagpenge i mindst 2 år, jf. § 55, stk. 1, ydes efterløn i hele efterlønsperioden efter *stk. 1.*«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5.*

6. § 75 e, stk. 2, 2. og 3. pkt. affattes således:

»Perioder, hvor medlemmet har været udtrådt af efterlønsordningen, jf. § 75 b, stk. 9, eller har modtaget delpension efter lov om delpension, ligestilles med perioder med efterløn. Arbejde i disse perioder forlænger ikke den i 1. pkt. nævnte periode.«

7. I § 75 e indsættes efter *stk. 2.* som nyt *stk.:*

»*Stk. 3.* Til et medlem, der ved overgangen til efterløn er fyldt 63 år, og som på overgangstidspunktet ville være berettiget til dagpenge i mindst 2 år, jf. § 72, stk. 1, ydes efterløn i hele efterlønsperioden efter *stk. 1.*«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4.*

8. § 75 g, *stk. 1.*, affattes således:

»§ 75 g. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsnævnet regler om, hvilken betydning arbejde og indkomst i efterlønsperioden skal have for størrelsen af efterlønnen. Endvidere fastsættes regler om betydningen af pensionsopparings- og pensionsforsikringsord-

ninger, der kommer til udbetaling i efterlønsperioden eller inden for det sidste år før overgangen til efterløn.«

9. § 76, stk. 1, sidste pkt. affattes således:

»For efterlønsmodtagere indbetales det beløb, som er fastsat i medfør af 1. pkt., dog ind-

betales kun 80 pct. af dette beløb for efterlønsmodtagere, der modtager efterløn efter §§ 75 d, stk. 3 og 75 e, stk. 2.«

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605, 4342 og 4473, tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovbek. nr. 632 af 2. september 1991.

Efterlønsordningen trådte i kraft den 1. januar 1979 som en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning, der blev gennemført som en udbygning af den eksisterende arbejdsløshedsforsikring.

Baggrunden for forslaget om efterløn var den vanskelige beskæftigelsessituation, og især de mange yngre ledige.

Målet med ordningen var derfor en omfordeling af arbejdet, og ordningen var først og fremmest tiltænkt ældre arbejdsløshedskassemedlemmer, der på grund af hårdt fysisk eller psykisk arbejde var nedslidte. Disse medlemmer skulle have mulighed for at forlade arbejdsmarkedet nogle år før den normale pensionsalder med en glidende indtægtsnedgang til folkepensionen som 67-årig. Samtidig skulle ordningen medvirke til, at yngre ledige medlemmer kunne få mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Tilgangen til efterlønsordningen har været større end forventet, og der er nu ca. 100.000 på efterløn. Målsætningen om, at ældre ved at forlade arbejdsmarkedet tidligere ville skabe plads for yngre ledige medlemmer, har imidlertid vist sig ikke fuldt ud at kunne holde. Ordningen har således i højere grad fået karakter af en fratrædelsesordning.

Der er ikke siden indførelsen af efterlønnen sket grundlæggende ændringer i ordningen.

Med udgangspunkt i de erfaringer, der er indhøstet siden 1979, tager forslaget sigte på at gøre efterlønnen mere nutidig og øge fleksibiliteten. Med ændringerne er det tilsigtet at skabe den størst mulige fleksibilitet i forhold til det enkelte medlems ønsker og mål, og i forbindelse hermed også skabe en større grad af differentiering med hensyn til aldersgrænser for overgang til efterløn.

På baggrund af den gældende 60 års grænse for overgang til efterløn kan det konstateres, at der *dels*

er en gruppe medlemmer mellem 55 og 60 år, som har haft et så langvarigt ledighedsforløb, at de ønsker efterløn fremfor et nyt jobtilbud, *dels* en gruppe medlemmer, som er i beskæftigelse, og som ønsker at fortsætte beskæftigelsen i nogle år endnu efter det fyldte 60. år.

Forslaget indeholder 8 elementer, der er rettet mod såvel udsatte grupper på arbejdsmarkedet (element 3) som arbejdsmarkedets faste kerne (element 1 og 6) samt elementer, der øger fleksibiliteten (element 4, 5 og 8) og elementer, der styrker forsikrings-elementet (element 2 og 7).

Lovforslaget indeholder følgende 8 elementer:

1. Den almindelige efterlønsalder hæves til 62 år.
2. Kravene til medlemsanciennitet strammes.
3. Medlemmer over 55 år, der mister dagpengeretten, får indtil 1. januar 1996 valget mellem efterløn og arbejdstilbud.
4. Efterlønsmodtagere får mulighed for én gang at genindtræde i efterlønsordningen.
5. Retten til at arbejde i efterlønsperioden udvides.
6. Forlængelse af perioden, hvor der ydes fuld efterløn, når overgang til efterløn sker efter det fyldte 63. år.
7. Ændring af medlemsbidraget.
8. Hjemmel til administrativt at fastsætte regler om hvilken betydning udbetaling fra pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger i efterlønsperioden skal have.

Ad 1

Tilgangen af yngre til arbejdsmarkedet vil i fremtiden blive formindsket betydeligt. Erfaringsmæssigt tager det lang tid for arbejdsmarkedet at indrette sig på ændringer, og det betyder, at man allerede på nuværende tidspunkt må søge at tage højde for, at der på det fremtidige arbejdsmarked i højere grad vil blive behov for den ældre del af arbejdsstyrken.

I en sådan situation er det ikke hensigtsmæssigt, at efterlønsordningen lægger op til, at det almindelige tilbagetrækningstidspunkt fra arbejdsmarkedet er 60 år.

For at modvirke denne tendens til en generel sænkning af tidspunktet for tilbagetrækningen fra arbejdsmarkedet - også set i lyset af at den almindelige pensionsalder er 67 år - foreslås den almindelige efterlønsalder sat op til 62 år.

Ifølge efterlønsstatistikken for 1990 var 52 pct. af medlemmer, der overgik til efterløn i 1990 60 år, og de overgik således til efterløn i umiddelbar tilknytning til, at muligheden forelå. 76 pct. af samtlige medlemmer, der gik på efterløn i 1990, overgik til efterløn direkte fra beskæftigelse, mens 24 pct. overgik fra ledighed.

Personer, som i dag er fyldt 58 år, kan have en berettiget forventning om at kunne gå på efterløn som 60-årige og har måske allerede disponeret i tilid hertil. Det vil blive sikret, at denne gruppe fortsat kan gå på efterløn som 60-årige, såfremt de opfylder de betingelser som er gældende i dag.

Ad 2

Indførelsen af efterlønsordningen gav arbejdsløsheds-kassemedlemmer med en rimelig og samtidig aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet mulighed for at forlade arbejdsstyrken før den normale pensionsalder. Denne tilknytning til arbejdsmarkedet blev ved ordningens gennemførelse sat til sammenlagt 5 års medlemskab inden for de sidste 10 år og blev i 1980 strammet til 10 års medlemskab inden for de sidste 15 år.

En undersøgelse foretaget af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen på CRAM-registret i august måned viser, at godt 40 pct. af efterlønsmodtagerne i gennemsnit venter med at melde sig ind i forsikringsordningen til de er 50 år eller derover. Undersøgelsen viser endvidere, at der er stor spredning kasserne imellem. I nogle arbejdsløsheds-kasser venter over 90 pct. med at melde sig ind, mens det i andre kasser kun er 14 pct. der venter.

Kravene til medlemsanciennitet ønskes strammet yderligere, således at det sikres, at efterlønsordningen kun kommer til at gælde for medlemmer med en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor, at kravet udvides til 20 års samlet medlemskab, heraf mindst 5 år inden for de sidste 10 år umiddelbart inden overgangen til efterløn.

I forbindelse hermed indføres en glidende overgangsordning, som sikrer, at ingen årgang udelukkes fra at gå på efterløn. Dette sker ved et forslag om, at personer, der er født før den 1. januar 1950, kan opfylde kravet om medlemskab, ved uafbrudt medlemskab fra den 1. januar 1992 og indtil overgangen til efterløn. Det er dog en betingelse, at medlemskabet inden for de sidste 15 år har været mindst 10 år, sva-

rende til den nugældende regel. Bestemmelsen om, at direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen undtagelsesvis kan bestemme, at der bortses fra undskyldelige afbrydelser af medlemskabet opretholdes.

Overgangsordningen betyder, at nogle medlemmer vil kunne klare sig med 10 års medlemskab inden for de sidste 15 år, mens der for andre medlemmer kræves en længere periode afhængig af, hvilken alder de har på tidspunktet for indmeldelse i en arbejdsløsheds-kasse.

Ad 3

Mange ledige medlemmer over 55 år har haft et længerevarende ledighedsforløb og eventuelt flere arbejdstilbud, uden at det er lykkedes dem at fastholde beskæftigelse. I 1990 var der godt 5.000 ledige på 55 år eller derover, som modtog et arbejdstilbud.

Modtagerne af arbejdstilbuddet fordelte sig med ca. 60 pct. kvinder og ca. 40 pct. mænd.

Det foreslås, at de medlemmer, der er fyldt 55 år og har ret til et arbejdstilbud, får mulighed for i en periode indtil udgangen af 1995 at gå på efterløn i stedet for at modtage et arbejdstilbud. Overgangen til efterløn vil ske, når medlemmet står overfor at miste dagpengereetten, dvs. at medlemmet har været ledig i ca. 2½ år. Vælger medlemmet efterlønnen frem for arbejdstilbuddet, vil den pågældende ved overgangen til efterløn, som efter de gældende regler, modtage efterlønsbeløb på maksimalt 80 pct. af maksimumbeløbet. Medlemmer, som er fyldt 60 år, og som står for at miste dagpengereetten, kan også efter 1995 vælge efterlønnen, da de ikke har krav på et arbejdstilbud.

Muligheden for at vælge efterløn fremfor arbejdstilbud bortfalder med udgangen af 1995, idet beskæftigelsessituationen da forventes at være bedret betydeligt.

Ad 4

Det må antages, at nogle medlemmer er overgået til efterløn, fordi de som ældre ledige har haft vanskeligt ved at finde beskæftigelse. Disse medlemmer vil formentlig ønske at vende tilbage til arbejdsmarkedet, hvis der opstod en mulighed herfor.

Efter de gældende regler vil et sådant initiativ imidlertid indebære, at medlemmet ved fornyet ledighed ikke kan genindtræde i efterlønsordningen.

I betragtning af at der nu i de næste fire år åbnes for efterløn allerede fra det fyldte 55. år, bliver ønsket om en genindtrædelsesret større, og det foreslås derfor, at der gives efterlønsmodtagere, der forlader ordningen for at vende tilbage til arbejdsmarkedet,

en »fortrydelsesret«. Det foreslås, at medlemmer én gang kan vende tilbage til efterlønsordningen.

Muligheden for at udtræde og genindtræde i efterlønsordningen foreslås at skulle gælde alle efterlønsmodtagere og ikke kun de, der vælger efterløn på et tidligere tidspunkt end ved den generelle aldersgrænse. Forslaget åbner mulighed for en større fleksibilitet i tilbagetrækningsmønstret.

Ad 5

Det forventes, at de ældre aldersgrupper i arbejdsstyrken i fremtiden i stigende grad både evner og ønsker fortsat at have tilknytning til arbejdsmarkedet, ligesom en del efterlønsmodtagere ønsker at bevare tilknytningen til deres tidligere arbejdsgiver.

For at tilgodese fleksibiliteten i tilbagetrækningsmønstret foreslås det, at efterlønsmodtagere får mulighed for at arbejde omkring halvdelen af timetallet for fuldtidsarbejde svarende til 950 timer pr. kalenderår for fuldtidsforsikrede medlemmer, 600 timer for deltidsforsikrede. Det er hensigten, at der ved opgørelsen af timetallet tages højde for feriebetaling m.v. Arbejdet kan være lønarbejde eller enkeltstående opgaver som selvstændig. Arbejde ud over 200 timer medfører fradrag efter samme regler, som gælder på dagpengeområdet.

Bestemmelsen om at en efterlønsmodtager overhovedet ikke må arbejde i de første 5 uger efter overgangen til efterløn videreføres med den modifikation, at en efterlønsmodtager, der bevarer tilknytningen til sin hidtidige arbejdsgiver, kan fortsætte sit arbejde uden ophør. For at markere overgangen til efterløn stilles der dog krav om, at medlemmet i 5-ugers perioden højst må arbejde i 18 timer pr. uge. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsnævnet nærmere regler herom.

Det må påregnes, at forslaget om udvidet ret til at arbejde i efterlønsperioden gør efterlønsordningen attraktiv for grupper, der ellers ikke ville være gået på efterløn.

Ad 6

Efter de gældende regler kan et medlem, der overgår fra beskæftigelse til efterløn, modtage efterløn med højeste sats op til i 2½ år. Herefter kan efterlønnen højst udgøre 80 pct. af højeste sats for efterløn.

Det må antages, at en del af de medlemmer, der er i beskæftigelse, gerne ville udskyde overgangen til efterløn, hvis de til gengæld blev sikret højeste sats i resten af efterlønsperioden.

Det foreslås derfor, at medlemmer, der er i beskæftigelse, og som højst har haft 26 ugers ledighed

inden for de sidste tre år, sikres ret til en ensartet højere sats i resten af efterlønsperioden, hvis de venter med at gå på efterløn, til de fylder 63. år.

Forslaget skal ses som et incitament til, at medlemmer, der er i beskæftigelse som 60-årige, skal forblive længere på arbejdsmarkedet.

Ad 7

Ved efterlønnens indførelse betalte efterlønsmodtagere og dagpengemodtagere samme kontingent. Pr. 1. januar 1985 blev kontingentet for efterlønsmodtagere nedsat til halvdelen af fuldt arbejdsløshedskassekontingent.

Efterlønnens karakter af en tilbagetrækningsordning fra arbejdsmarkedet aktualiserer behovet for en større egenfinansiering også i efterlønsperioden.

Det foreslås derfor, at der for efterlønsmodtagere på højeste sats genindføres samme medlemskontingent, som det dagpengemodtagerne årligt betaler, svarende til 8 gange dagpengenes størrelse.

Det foreslås videre at differentiere medlemsbidragene efter ydelsens størrelse således, at efterlønsmodtagere på 80 pct-satsen skal betale 80 pct. af det beløb.

Ad 8

Efter de gældende regler medfører løbende udbetaling af pension, der er led i tidligere ansættelsesforhold, og som er af en sådan karakter, at det er sædvanligt, at arbejdsgiveren bidrager, fradrag i efterlønnen.

For at skabe mulighed for fastsættelse af mere ensartede fradragsregler for alle pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger foreslås det, at bemyndigelsen udvides til også at omfatte udbetalinger fra pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger, der finder sted i efterlønsperioden eller i det sidste år inden overgangen til efterløn. Der skabes herved mulighed for inden for de samme økonomiske rammer at lette nogle medlemsgrupper for fradrag i efterlønnen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget vil medføre en administrativ merbelastning af arbejdsløshedskasserne og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen. Den administrative merbelastning er især knyttet til forslaget om udvidet adgang til arbejde i efterlønsperioden, hvor efterlønsmodtagere skal udfylde og indsende et »efterlønskort« svarende til dagpengemodtagernes dagpengekort. Også forslaget om ret til genindtræden i efterlønsordningen og stramningen af adgangsbetingelsen vil give øget administration. De øvrige forslag

skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser. Samlet vil den mere fleksible efterlønsordning gøre ordningen mindre overskuelig, hvilket vil øge behovet for vejledning til medlemmerne fra kassernes side.

Forslagenes samlede økonomiske virkninger skønnes at medføre et årligt provenu for det offentlige på i alt ca. 1,8 mia. kr. Provenuet er sammensat af mindreudgifter til dagpenge og efterløn, færre udgifter til arbejdstilbud og større indtægter i form af medlemsbidrag. Den fulde provenuvirkning opnås først i det fjerde år efter regelændringernes gennemførelse. I 1992 skønnes provenuet at udgøre 700 mill. kr. De økonomiske konsekvenser for det offentlige i 1992 og 1995 skønnes til følgende beløb (PL = 1992):

	FFL 92	1995
Efterløn	300	- 600
Dagpenge	- 50	- 200
Arbejdstilbud	- 500	- 550
Ialt besparelser	- 250	- 1.350
Medlemsbidrag	450	450
I alt provenu	- 700	- 1.800

Forslaget om at hæve den generelle efterlønsalder til 62 år skønnes at give en besparelse på 950 mill. kr. i 1995. Som følge af den foreslåede overgangsordning vil der ikke være økonomiske konsekvenser forbundet med forslaget i 1992.

Forslaget om 20 års medlemskab af en arbejdsløshedskasse for at kunne gå på efterløn skønnes at medføre en årlig merindtægt på 325 mill. kr.

Forslaget om at 55 årige, der mister dagpengeretten, får valget mellem efterløn og arbejdstilbud skønnes at give en samlet besparelse på 275 mill. kr. i 1992 og 500 mill. kr. i 1995.

Forslaget om ret til efter udtræden af efterlønsordningen, én gang at kunne vende tilbage, skønnes at ville medføre en besparelse på 10 mill. kr. i 1992 og 25 mill. kr. i 1995. Forslaget betyder, dels at nogle efterlønsmodtagere for en periode vil forlade ordningen, dels en øget tilgang til ordningen. Forslaget om udvidet ret til arbejde i efterlønsperioden skønnes at medføre merudgifter på 10 mill. kr. i 1992 og 150 mill. kr. i 1995.

Forslaget betyder, dels at nogle efterlønsmodtagere vil udvide antallet af timer med arbejde, dels en øget tilgang til efterlønsordningen. Forslaget om at ændre reglen om, at man ikke de første 5 uger ved overgang til efterløn må arbejde, til en regel om, at man kan fortsætte arbejde hos sin tidligere arbejds-

giver, hvis arbejdstiden nedsættes til under halvdelen, skønnes at medføre årlige merudgifter på 100 mill. kr.

Forslaget om at medlemmer, der først går på efterløn som 63-årige, modtager efterløn på 1. trin i hele efterlønsperioden, skønnes at medføre en besparelse på 75 mill. kr. i 1992 og 125 mill. kr. i 1995.

Forslaget om forhøjet medlemsbidrag for efterlønsmodtagere skønnes at medføre en årligt merindtægt på 125 mill.kr.

For kommunerne vil forslaget betyde, at der skal tilvejebringes færre arbejdstilbud til langtidsledige. De kommunaløkonomiske konsekvenser heraf vil være omfattet af den kommunale budgetgarantiordning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler er det en betingelse for overgang til efterløn, at medlemmet forlader arbejdslivet, og at medlemmet er dagpengeberettiget på overgangstidspunktet.

Det foreslås, at der åbnes mulighed for at overgå til efterløn, hvis arbejdstiden nedsættes til mindst ca. halvdelen af arbejdstiden ved fuldtidsarbejde, svarende til 950 timer for fuldtidsforsikrede medlemmer og 600 timer for deltidsforsikrede medlemmer. Dette gælder dog ikke drift af selvstændig erhvervsvirksomhed. Det vil således fortsat være en betingelse for overgang til efterløn, at medlemmets personlige arbejde i den selvstændige virksomhed er ophørt mere end midlertidigt. Dette gælder, uanset om den selvstændige virksomhed er medlemmets hoved- eller bibeskæftigelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 5.

Til nr. 2

Til stk. 1 og 4.

Efter de gældende regler kan man gå på efterløn, når man er fyldt 60 år.

Det foreslås, at aldersgrænsen hæves til 62 år. For at tilgodese de medlemmer, der har haft en berettiget forventning om at kunne gå på efterløn som 60-årige, foreslås det, at medlemmer, der ved lovforslagets fremsættelse var fyldt 58 år, fortsat kan gå på efterløn, når de er fyldt 60 år.

Forslagets stk. 1, nr. 3 indebærer, at det bliver muligt at fortsætte hos samme arbejdsgiver på nedsat tid, og det foreslås derfor præciseret, at medlemmet ved overgangen til efterløn skal være berettiget til dagpenge i tilfælde af ledighed.

Efter de gældende regler er det en betingelse for at overgå til efterløn, at man har været medlem af en arbejdsløshedskasse i 10 år inden for de sidste 15 år.

For at styrke forsikringselementet bl.a. gennem at sikre, at efterlønsmodtageren har bidraget til arbejdsløshedsforsikringen i en længere periode, foreslås det, at betingelserne ændres til 20 års sammenlagt medlemskab af en arbejdsløshedskasse, heraf mindst 5 år inden for de sidste 10 år umiddelbart inden overgangen til efterløn.

Til stk. 2

Der indføres en glidende overgangsordning, som sikrer, at ingen årgang afskæres fra at kunne gå på efterløn. Dette sker ved, at medlemmer, der er født før den 1. januar 1950 kan opfylde kravet om medlemskab ved uafbrudt medlemskab fra lovens ikrafttræden den 1. januar 1992 og indtil overgangen til efterløn. Medlemsperioden skal dog mindst være den nugældende på 10 år inden for 15 år.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 2.

Til stk. 3

Uændret. Der vil således fortsat være mulighed for, at direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen undtagelsesvis kan se bort fra afbrydelser i medlemskabet, hvis der er en særlig arbejdsmæssig begrundelse for afbrydelsen.

Til stk. 5

Det foreslås, at ledige medlemmer, der er fyldt 55 år, og som står over for at miste retten til dagpenge på grund af, at de ikke længere opfylder kravet om 26 ugers arbejde indenfor de sidste 3 år, får mulighed for at vælge at overgå til efterløn i stedet for at få et arbejdstilbud. Medlemmet skal opfylde de almindelige betingelser for efterløn.

Der er tale om et frit valg for det enkelte medlem, der således fortsat kan vælge at få et arbejdstilbud efter reglerne i arbejdstilbudsloven. Reglerne i arbejdstilbudsloven berøres ikke af nærværende forslag. Et medlem, der er fyldt 60 år, har ikke krav på et arbejdstilbud og må vælge efterlønnen.

Da muligheden for overgang til efterløn fra det 55. til det 61. år forudsætter, at medlemmet mister dagpengere retten, vil efterlønnen i hele efterlønsperioden højst kunne udgøre 80 pct. af højeste efterløn.

Medlemmer, der ønsker at overgå til efterløn som 55 - 61 årige skal indgive ansøgning om efterløn til arbejdsløsheds-kassen, inden dagpengere retten ophører.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 3.

Til stk. 6

Er uændret. Bestemmelsen sikrer muligheden for at gå fra delpension til efterløn som fuldtidsforsikret.

Til stk. 7

Uændret.

Til stk. 8

Uændret.

Til stk. 9

Efter de gældende regler er efterløn et »engangs-tilbud«. For at åbne muligheder for et mere fleksibelt tilbagetrækningsmønster på arbejdsmarkedet foreslås det, at medlemmer, der forlader efterlønsordningen for at vende tilbage på arbejdsmarkedet, får mulighed for én gang at genindtræde i efterlønsordningen.

Forslaget indebærer, at et medlem, der ønsker at genindtræde i efterlønsordningen, på genindtrædelsestidspunktet skal være dagpengeberettiget - dog bortset fra arbejdskravet - og have bopæl her i landet. Medlemmet skal ved sin genindtræden kort sagt stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 4.

Til nr. 3

Til stk. 1

Efter de gældende regler må en efterlønsmodtager have erhvervsarbejde i sammenlagt 200 timer hvert kalenderår. Såvel lønnet som ulønnet arbejde medregnes. Arbejdet medfører ikke fradrag i efterlønnen. En efterlønsmodtager må overhovedet ikke arbejde i de første 5 uger efter overgangen til efterløn.

Overskrider efterlønsmodtageren de 200 timer, må pågældende udtræde af efterlønsordningen. Der er dog mulighed for dispensation, således at medlemmet kan få tilladelse til at blive i efterlønsordningen, oftest mod at der sker modregning i efterlønnen for de timer, der ligger ud over de 200 timer. Denne dispensationsadgang udnyttes i betydeligt omfang hos de, som faktisk arbejder i efterlønsperioden, således at der i praksis kun gives afslag på dispensation ved store overskridelser, hvor der ikke er undskyldelige omstændigheder. Der er endvidere mulighed for, at et medlem, der ved overgangen til efterløn har bibe-skæftigelse, der overstiger 200 timer om året, kan få en forhåndstilladelse til at bevare denne beskæftigelse i efterlønsperioden, oftest mod at der sker mod-

regning i efterlønnen for de timer, der ligger ud over 200.

Det foreslås, at fuldtidsforsikrede efterlønsmodtagere får mulighed for at arbejde i 950 timer i hvert kalenderår, hvilket svarer til ca. halvdelen af timetallet for fuldtidsarbejde. Deltidsforsikrede efterlønsmodtagere får mulighed for at arbejde i 600 timer hvert kalenderår. Bestemmelsen om at efterlønsmodtagere overhovedet ikke må arbejde i de første 5 uger efter overgangen til efterløn opretholdes som hovedregel, men det foreslås, at den modificeres i de situationer, hvor medlemmet ønsker at fortsætte sin beskæftigelse hos sin hidtidige arbejdsgiver. Det foreslås derfor, at medlemmet i de første 5 uger efter overgangen til efterløn højst må arbejde 18 timer pr. uge hos sin hidtidige arbejdsgiver.

Til stk. 2

Det foreslås, at bestemmelsen om at en efterlønsmodtager ikke må udøve vedvarende selvstændig virksomhed eller arbejde i en selvstændig virksomhed, der ejes eller drives af efterlønsmodtagerens ægtefælle eller samlever, videreføres. Dette hænger sammen med, at det ikke er muligt at kontrollere omfanget af selvstændig virksomhed. Ligeledes vil etablering af vedvarende selvstændig virksomhed i efterlønsperioden blive betragtet som genindtræden i arbejdslivet, fordi arbejdstiden ikke kan kontrolleres. Også begrænsningen af retten til arbejdet i ægtefælles/samlevers virksomhed hænger sammen med kontrolhensyn.

Det foreslås samtidig at fastholde reglen om, at der ikke skal ske fradrag for de første 200 timers arbejde. Det er tanken at fastsætte regler om, at timer ud over 200 skal medføre fradrag i efterlønnen efter samme principper som på dagpengeområdet. Det er således tanken at indføre et »efterlønskort« i lighed med dagpengekortet, hvor efterlønsmodtageren skal påføre sine arbejdstimer. Der vil herefter som hovedregel blive udbetalt efterløn minus det antal timer, der er arbejdet ud over de 200 timer.

Til stk. 3

Uændret.

Til stk. 4

Uændret.

Til stk. 5. og stk. 6

Det foreslås, at direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med Landsarbejdsnævnet fastsætter de nærmere regler om arbejde i efterlønsperioden, samt at der sker en videreførelse af

den adgang direktøren har til efter forhandling med Landsarbejdsnævnet at fastsætte regler om, at der ved særlige omstændigheder kan gives tilladelse til, at en efterlønsmodtager, der har arbejdet i større omfang end tilladt, kan forblive i efterlønsordningen. Endelig foreslås det, at muligheden for at give forhåndstilsagn til bibeskæftigelse i efterlønsperioden ud over 200 timer om året ophæves, da denne regel efter en udvidelse af adgangen til at arbejde ikke længere vil have nogen praktisk betydning.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 5.

Til nr. 4 og 6

Det foreslås, at nedgangen til 80 pct. af højeste dagpengebeløb ikke udskydes på grund af en arbejdsperiode. Denne regel svarer til den gældende regel, hvorefter perioder med delpension efter lov om delpension sidestilles med perioder med efterløn. Det er således alene tidspunktet for den første overgang til efterløn, der er afgørende for, hvornår efterlønnen ydes med 80 pct. af højeste dagpenge.

Til nr. 5 og 7

Efter de gældende regler kan et medlem, der overgår til efterløn, modtage efterløn med et beløb, der svarer til medlemmets dagpengesats, lige så længe medlemmet ville have været berettiget til dagpenge i tilfælde af ledighed.

Det betyder f. eks., at et medlem, der som 60-årig går på efterløn fra beskæftigelse, vil kunne få efterløn svarende til den individuelle dagpengesats i op til 2½ år. Herefter udbetales efterlønnen med højst 80 pct. af højeste dagpenge.

Det foreslås, at medlemmer, der venter med at gå på efterløn, til de er fyldt 63 år, og som på overgangstidspunktet ville være berettiget til dagpenge i mindst 2 år, får udbetalt efterløn i hele efterlønsperioden svarende til deres individuelle dagpengesats. Et medlem kan således få efterløn på højeste trin i op til 2 år længere end efter de gældende regler.

Forslaget tager sigte på de medlemmer, der stort set er i fuld beskæftigelse før overgangen til efterløn, og er tænkt som et incitament til, at de bliver længere på arbejdsmarkedet.

Forslaget får kun virkning for de medlemmer, der overgår til efterløn efter lovens ikrafttræden.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 6.

Til nr. 8

Efter de gældende regler fastsætter arbejdsmini-

steren regler om arbejdes og indtægters betydning for efterlønnens størrelse.

Det foreslås, at bemyndigelsen tillægges direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen, og at den udvides til også at omfatte udbetalinger fra pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger, der finder sted i efterlønsperioden eller inden for det sidste år inden overgang til efterløn. Der åbnes herigennem mulighed for at fastsætte ensartede fradragsregler for alle pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 8.

Til nr. 9

Efter de gældende regler betaler arbejdsløsheds-kassen $\frac{1}{2}$ medlemsbidrag til staten for efterlønsmodtagere svarende til 4 gange højeste dagpenge. Det betyder i praksis, at efterlønsmodtagere betaler et

mindre arbejdsløshedskassekontingent end andre medlemmer.

Det foreslås, at der for efterlønsmodtagere, der modtager efterløn på højeste sats, indbetales samme medlemsbidrag som for andre medlemmer, herunder også medlemmer, der modtager dagpenge. Det betyder, at medlemsbidraget for efterlønsmodtagere efter forslaget vil udgøre 8 gange dagpengenes højeste beløb.

Det foreslås endvidere, at der for efterlønsmodtagere på 80 pct.satsen skal betales medlemsbidrag på 80 pct. af højeste dagpenge.

Der henvises til de almindelige bemærkninger ad 7.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 1992.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 75 a affattes således:

»§ 75 a. Efterløn ydes efter ansøgning til ældre medlemmer, der forlader arbejdslivet eller fremtidig højst vil arbejde 950 timer årligt for fuldtidsforsikrede, 600 timer årligt for deltidsforsikrede, jf. § 75 c.

Stk. 2. Et medlem, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed kan dog først overgå til efterløn, når det personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt, jf. § 57, stk. 3.

Stk. 3. Efterløn kan tidligst ydes fra det tidspunkt, hvor arbejdsløsheds-kassen har modtaget medlemmets skriftlige ansøgning.«

§ 75 a. Efterløn ydes efter begæring til ældre medlemmer, der forlader arbejdslivet før det 67. år, hvad enten tilbagetrædelse sker fra beskæftigelse eller ledighed.

2. § 75 b, affattes således:

»§ 75 b. Ret til at overgå til efterløn har medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser,

- 1) som er fyldt 62 år, jf. dog stk. 4 og 5,
- 2) som har været medlem i sammenlagt 20 år, heraf mindst 5 år inden for de sidste 10 år inden overgangen til efterløn, jf. dog stk. 2,
- 3) som ved overgang til efterløn ville opfylde betingelserne for ret til dagpenge i tilfælde af ledighed, og
- 4) som har bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Medlemmer, der er født før den 1. januar 1950 kan tillige opfylde kravet om medlemskab, jf. stk. 1, nr. 2 ved uafbrudt medlemskab fra 1. januar 1992 til overgangen til efterløn. Medlemsperioden skal dog mindst udgøre 10 år inden for de sidste 15 år.

23 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan undtagelsesvis bestemme, at der ved afgørelsen af, om kravet om medlemskab efter stk. 2, 1. pkt. er opfyldt, kan ses fra afbrydelser i medlemskabet.

Stk. 4. Medlemmer, der er fyldt 58 år den 1. oktober 1991, kan overgå til efterløn, når de er fyldt 60 år.

Stk. 5. Et medlem, der er fyldt 55 år og har ret til et arbejdstilbud, kan, såfremt de øvrige betingelser i stk. 1-3 er opfyldt, indtil den 1. januar 1996 overgå til efterløn, når retten til dagpenge ophører, jf. § 55, stk. 1, eller § 72, stk. 1. Et medlem, som er fyldt 60 år, kan, såfremt de almindelige betingelser i stk. 1-3 er opfyldt, overgå til efterløn, når retten til dagpenge ophører, jf. § 55, stk. 1, eller § 72, stk. 1. Medlemmet skal indgive en skriftlig ansøgning om efterløn til sin arbejdsløsheds-kasse, inden dagpengeretten ophører.

Stk. 6. Medlemmer, der ønsker at overgå til efterløn som fuldtidsforsikrede, jf. § 75 d, stk. 2, fra delpension efter lov om delpension, skal anmode herom inden delpensionens bortfald. Nærmere regler om overgangen fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Stk. 7. Retten til efterløn ophører ved udgangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.

Stk. 8. Medlemmer, der modtager ydelser efter lov om social pension eller tilsvarende udenlandsk lovgivning kan ikke samtidig modtage efterløn. Dog kan efterløn ydes til medlemmer, der

- 1) frasiger sig invaliditetssydelse eller
- 2) modtager invaliditetsydelse på grund af hørehandicap.

Stk. 9. Medlemmer, der er udtrådt af efterlønsordningen, kan ikke på ny overgå til efter-

løn. Dog kan et medlem, der udtræder af efterlønsordningen på grund af tilbagevenden til arbejdsmarkedet, én gang genindtræde i efterlønsordningen. Ved genindtrædelsen skal medlemmet opfylde betingelserne for ret til dagpenge i tilfælde af ledighed, dog bortset fra arbejdskravet efter § 55, stk. 1 og § 72, stk. 1, samt have bopæl her i riget bortset fra Færøerne og Grønland.

§ 75 b. Ret til efterløn har medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser,

- 1) som er fyldt 60 år,
- 2) som inden for de sidste 15 år sammenlagt har været medlem i mindst 10 år, jf. dog stk. 2,
- 3) som ved overgang til efterløn opfylder betingelserne for ret til dagpenge, og
- 4) som har bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Medlemmer, der inden den 6. maj 1980 er fyldt 50 år, kan tillige opfylde kravet om medlemskab, jf. stk. 1, nr. 2, ved medlemskab fra den 6. maj 1980 til overgangen til efterløn. Medlemsperioden skal dog mindst udgøre 5 år inden for de sidste 10 år.

Stk. 3. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan undtagelsesvis bestemme, at der ved afgørelsen af, om kravet om medlemskab efter stk. 2, 1. pkt., er opfyldt, ses bort fra afbrydelser i medlemskabet.

Stk. 4. Medlemmer, der ønsker at overgå til efterløn som fuldtidsforsikrede, jf. § 75 d, stk. 2, fra delpension efter lov om delpension, skal anmode herom inden delpensionens bortfald. Nærmere regler om overgangen fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.

Stk. 5. Retten til efterløn ophører ved udgangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.

Stk. 6. Medlemmer, der modtager ydelser efter lov om social pension eller tilsvarende udenlandsk lovgivning, kan ikke samtidig modtage efterløn. Dog kan efterløn ydes til medlemmer, der

- 1) frasiger sig invaliditetsydelse eller
- 2) modtager invaliditetsydelse på grund af hørehandicap.

Stk. 7. Medlemmer, der er udtrådt af efterlønsordningen, kan ikke på ny overgå til efterløn.

3. § 75 c affattes således:

»§ 75 c. Det er en betingelse for at bevare retten til efterløn, at medlemmet ikke har haft erhvervsarbejde, herunder ikke-indtægtsgivende arbejde, i de første 5 uger efter overgangen til efterløn. I tilfælde, hvor medlemmet bevarer tilknytningen til sin hidtidige arbejdsgiver, er det dog en betingelse, at den ugentlige arbejdstid i de første 5 uger efter overgangen til efterløn højst udgør 18 timer. Det er herudover en betingelse for at bevare retten til efterløn, at medlemmet pr. kalenderår ikke har haft erhvervsarbejde af større omfang end 950 timer for fuldtidsforsikrede, 600 timer for deltidsforsikrede medlemmer.

Stk. 2. Erhvervsarbejdet må ikke udføres som vedvarende selvstændig virksomhed eller som arbejde i en selvstændig virksomhed, der ejes eller drives af medlemmets ægtefælle eller samlever. Arbejde ud over 200 timer inden for et kalenderår medfører fradrag i efterlønnen.

Stk. 3. Perioder, i hvilke medlemmet modtager sygedagpenge efter dagpengeloven, medregnes som arbejdsperioder efter forholdet mellem det gennemsnitlige ugentlige timetal i den periode, der danner grundlaget for fastsættelse af sygedagpengene efter dagpengeloven, og en arbejdsuge med fuld sædvanlig arbejdstid. Perioder med løn under sygdom medregnes tilsvarende.

Stk. 4. Arbejde i efterlønsperioden medregnes ikke i arbejdsperioderne efter § 55 og § 72.

Stk. 5. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsnævnet regler om arbejde i efterlønsperioden, samt regler om at der ved særlige omstændigheder kan gives tilladelse til, at et medlem, der har overtrådt reglerne i stk. 1 eller regler udstedt i medfør heraf, kan forblive i efterlønsordningen.

Stk. 6. Til tilladelsen kan knyttes økonomiske vilkår.

§ 75 c. Det er en betingelse for at bevare ret til efterløn, at medlemmet ikke har haft erhvervsarbejde de første 5 uger efter overgangen til efterløn, og at medlemmet i efterlønsperioden i øvrigt ikke har haft erhvervsarbejde, herunder ikke-indtægtsgivende arbejde, af større omfang end sammenlagt 200 timer inden for et kalenderår. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fastsætter nærmere regler herom efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Stk. 2. Perioder, i hvilke medlemmet modtager sygedagpenge efter dagpengeloven, medregnes som arbejdsperioder efter forholdet mellem det gennemsnitlige ugentlige timetal i den periode, der danner grundlag for fastsættelsen af sygedagpengene efter dagpengeloven, og en arbejdsuge med fuld sædvanlig arbejdstid. Perioder med løn under sygdom medregnes

Stk. 3. Arbejde i efterlønsperioden medregnes ikke i arbejdsperioderne efter § 55 og § 72.

Stk. 4. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan efter forhandling med Landsarbejdsnævnet fastsætte regler om, at der ved særlige omstændigheder kan meddeles tilladelse til,

- 1) at et medlem, der har overtrådt reglerne i stk. 1 eller regler udfærdiget i medfør heraf, kan forblive i efterlønsordningen,
- 2) at et medlem, der ved overgangen til efterløn har bibeskæftigelse, kan bevare denne beskæftigelse efter overgangen til efterløn, selv om arbejdets omfang i mindre grad må antages at overstige det efter stk. 1 tilladte.

Stk. 5. Til tilladelserne kan knyttes økonomiske vilkår.

4. § 75 d, stk. 3, 2. og 3 pkt., affattes således:

»Perioder, hvor medlemmet har været udtrådt af efterlønsordningen, jf. § 75 b, stk. 9, eller har modtaget delpension efter lov om delpension, ligestilles med perioder med efterløn. Arbejde i disse perioder forlænger ikke den i 1. pkt. nævnte periode.«

§ 75 d. — — —

Stk. 3. Fra det tidspunkt, da medlemmets dagpenge vil være ophørt efter § 5r, stk. 1, kan efterlønnen dog højst udgøre 80 pct. af højeste dagpenge efter § 47. Perioder med delpension efter lov om delpension ligestilles med perioder med efterløn. Arbejde i perioder med delpension forlænger ikke den i 1. pkt. nævnte periode.

5. I § 75 d indsættes efter stk. 3 som nyt stk.:

»*Stk. 4.* Til et medlem der ved overgangen til efterløn er fyldt 63 år, og som på overgangstidspunktet ville være berettiget til dagpenge i mindst 2 år jf. § 55, stk. 1, ydes efterløn i hele efterlønsperioden efter stk. 1.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5.*

6. § 75 e, stk. 2, 2. og 3. pkt. affattes således:
»Perioder, hvor medlemmet har været udtrådt af efterlønsordningen, jf. § 75 b, stk. 9, eller har modtaget delpension efter lov om delpension, ligestilles med perioder med efterløn. Arbejde i disse perioder forlænger ikke den i 1. pkt. nævnte periode.«

§ 75 e. — — —

Stk. 2. Fra det tidspunkt, da medlemmets dagpengeret vil være ophørt efter § 72, stk. 1, kan efterlønnen dog højst udgøre 80 pct. af højeste dagpenge efter § 70. Perioder med delpension efter lov om delpension ligestilles med perioder med efterløn. Arbejde i perioder med delpension forlænger ikke den i 1. pkt. nævnte periode.

7. I § 75 e indsættes efter stk. 2 som nyt stk.:

»*Stk. 3.* Til et medlem, der ved overgangen til efterløn er fyldt 63 år, og som på overgangstidspunktet ville være berettiget til dagpenge i mindst 2 år, jf. § 72, stk. 1, ydes efterløn i hele efterlønsperioden efter stk. 1.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4.*

8. § 75 g, stk. 1, affattes således:

»§ 75 a. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsnævnet regler om, hvilken betydning arbejde og indkomst i efterlønsperioden skal have for størrelsen af efterlønnen. Endvidere fastsættes regler om betydningen af pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger, der kommer til udbetaling i efterlønsperioden eller inden for det sidste år før overgangen til efterløn.«

§ 75 g. Arbejdsministeren fastsætter efter indstilling fra direktøren for arbejdsløshedsforsikringen, der har forhandlet med landsarbejdsnævnet, regler om, hvilken betydning arbejde og indtægt i efterlønsperioden skal have for størrelsen af efterlønnen.

9. § 76, stk. 1, sidste pkt. affattes således:

»For efterlønsmodtagere indbetales det beløb, som er fastsat i medfør af 1. pkt., dog indbetales kun 80 pct. af dette beløb for efterlønsmodtagere, der modtager efterløn efter §§ 75 d, stk. 3 og 75 e, stk. 2.«

§ 76. Kassen indbetaler for hvert medlem, bortset fra medlemmer, der ikke kan pålægges bidrag efter stk. 6 og 7, et beløb til staten, der på årsbasis svarer til 8 gange dagpengenes størrelse pr. 1. juli det foregående år, hvis dette er en mandag og ellers dagpengenes størrelse den mandag der ligger nærmest den 1. juli jf. § 46, stk. 2. For medlemmer af en arbejdsløhedskasse for selvstændigt er-

hvervsdrivende indbetaler kassen dog et beløb til staten, der på årsbasis svarer til 9,3 gange dagpengenes størrelse pr. 1. juli, hvis dette er en mandag og ellers dagpengenes størrelse den mandag der ligger nærmest den 1. juli. For efterlønsmodtagere indbetales kun halvdelen af det beløb, som er fastsat i medfør af 1. pkt.